

— Ето ги луды-тѣ Венеціяны. Незнаѣж съ какъвъ умъ сѣ оставили свободнѣ-тѣ си и неутралнѣж земѣж, та сѣ дошли на Феррарѣ подирѣ като смѣртно обезчестили феррарска-та гравица! Ако да бѣхъ на тѣхно мѣсто, бѣхъ отрекълъ безъ много мысленіе да придружѣж венеціанскытѣ посланници. Нѣ младежи-тѣ тѣй си сѣ тѣ. Хвърлятъ ся волно въ уста-та на вѣлкѣ-тѣ.

(Влизать млади-тѣ господари безъ да видять испрѣвомъ Губетта който ся бѣше затулил задъ една отъ колоніи-тѣ, които подпиратъ балкони-тѣ. Тѣ ся разговарять ниско и съ безпокойствіе.)

ПОЗОРИЩЕ III.

ГУБЕТТА. — ДЖЕНАРО, МАФФИО, ЖЕППО, АСКАНИО, ДОНЪ АПОСТОЛО, ОЛОФЕРНО.

МАФФИО, полетка.

Казвайте какво-то щете, господа, азъ само знаѣж че не трѣбаше да дойдемъ на Феррарѣ, и иѣй-паче подирѣ като паранихме сърце-то на госпожя Люкреція Борджія.

ДОНЪ АПОСТОЛО

Какво можехмы сторѣ? Сенать-тѣ ны испровожда тука. Има ли начинъ да ся неиспълнятъ заповѣды-тѣ на всесвѣтлый-тѣ Венеціанскы сенать? като ны назначихъ, принудены бѣхме да трѣгнемъ. Между туй, Маффио, да не мыслишь че не знаѣж каква за страхуваніе неприятелка е Дона Люкреція. Тя е господарка тукъ.

ЖЕППО.

Нѣ що може ни сторѣ, Апостоло? Не смы ли въ службѣ на Венеціанскѣ-тѣ републикѣ? Не смы